

φυλή

φυλή, η, ουσ. [<αρχ. φυλή], η φυλή·

- *γαμώ τη φυλή μου!* έκφραση αγανακτισμένου ή εκνευρισμένου ανθρώπου: «γαμώ τη φυλή μου, όλα τα στραβά σε μένα θα τύχουν;». Συνήθως η φρ. κλείνει πάλι με το ρ. *γαμώ*. Για συνών. βλ. φρ. *γαμώ τα καντήλια μου!* λ. [γαμώ](#).

- *γαμώ τη φυλή σου!* ή *σου γαμώ τη φυλή!* **α.** επιθετική έκφραση εναντίον κάποιου που είναι ενοχλητικός, που μας δημιουργεί προβλήματα: «έλα δω, γαμώ τη φυλή σου, γιατί ασχολείσαι συνεχώς με μένα! || σου γαμώ τη φυλή αν ξαναφύγεις χωρίς την άδειά μου!». **β.** εκστομίζεται και ως βρισιά. Η φρ. πιο αραιά από ό,τι η αμέσως πιο πάνω, κλείνει πάλι με το *γαμώ*. Για συνών. βλ. φρ. *γαμώ τα καντήλια σου!* ή *σου γαμώ τα καντήλια!* λ. *γαμώ*.

- το δαιμόνιο της φυλής, βλ. λ. δαιμόνιο·

- *του γαμώ τη φυλή*, **α.** τον καταξευτελίζω, τον καταντροπιάζω: «τον βρήκε στο καφενείο και μπροστά σ' όλο τον κόσμο του γάμησε τη φυλή». **β.** τον τιμωρώ σκληρά, τον δέρνω άγρια, τον κατανικώ: «τον έπιασε στα χέρια του και του γάμησε τη φυλή». **γ.** εκστομίζεται και ως βρισιά. Για συνών. βλ. φρ. *του γαμώ τα καντήλια*, λ. [γαμώ](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας